

Karel Hvížd'ala
Prostory a dialogy
Evvy Jiříčné

Prostory a dialogy

Evy Jiříčné

Vyšlo také v tištěné verzi

Vyrobeno pro společnost Palmknihy - eReading

MLADÁ FRONTA

Karel Hvížd'ala

Prostory a dialogy Evy Jiříčné– e-kniha

Copyright © Mladá fronta, a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Mladá fronta

Karel Hvížďala
Prostory a dialogy
Evý Jiříčné

© Karel Hvížďala, 2011, 2019

Covertext © Zdeněk Lukeš, 2011, 2019

Photos © Jan Malý jr., Oldřich Skácha, archiv Evy Jiříčné, 2011, 2019

Typography © Clara Istlerová, 2011, 2019

© Mladá fronta, 2019

ISBN 978-80-204-5216-0 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-204-5293-1 (ePDF)

V podvečer dlouhého a obsahem bohatého života se otevírá pohled do netušených dálek. Takový člověk už nežije každodenními zájmy a peripetemi osobních vztahů, nýbrž přehlíží rozsáhlé prostory času a pozoruje staletý pohyb idejí.

Carl Gustav Jung

Prolog / **O svobodě a riziku**

Filozof Karl Popper kdysi řekl, že svoboda není stav, ale činnost, které se říká pokus a omyl. Potvrzují to vaše dlouholeté zkušenosti?

Svoboda je zvláštní fenomén: když ji nemáte, postrádáte ji, a když ji máte, nevíte, co s ní. Svoboda je vždy spojená s rizikem, protože člověk má možnost jít svou cestou, a ta je většinou riskantnější než jediná předepsaná, vyzkoušená a povolená cesta. Velmi často říkám, a nejsem jistě sama, že člověk se učí jediné z omylů. A i když se mu něco náhodou podaří a on při práci nenarazí na žádný problém, vezme zvolené řešení jako samozřejmost, znamená to, že už zřejmě svůj úkol nebere moc vážně, že rezignoval na hledání nejlepšího řešení. Ale třeba ho vůbec ani nehledal. V životě, berete-li ho vážně, nutně narazíte na nějaké nečekané překážky. A problémy jsou jen zastávky, na kterých se musíte rozhodnout, jakou cestou půjdete dál. Svízelné situace tvoří momenty, které dláždí každou cestu vpřed. Jsem přesvědčena o tom, že cesta každého jedince je složena z omylů, oprav a odvahy riskovat, nebo je naopak příznakem toho, že dotyčný utíká od problémů. Život je plný rozhodnutí: něco neuděláte, abyste nechybil, ale pak se opět dopustíte stejné či velmi podobné chyby.

Omyly, špatné odhady, přecenění situace a přecenění sama sebe nebo přecenění těch, kdo s vámi pracují a na kterých jste závislý, o tom je každodenní práce.

Svoboda je jen rozšiřování určitých hranic, ale že by měl člověk svobodu bez hranic, anarchii, to nepociťuji, vždy je něčím svázán, mimo jiné řemeslem, které provozuje, místem, kde žije, materiály, s kterými pracuje, estetikou a hlavně svou znalostí a zkušeností. Na druhé straně s pokračujícím věkem se svoboda pro architekta rozšiřuje tím, že toho třeba ví víc, ale zároveň má větší

strach, který ho omezuje. Na začátku, když toho víte strašně málo, máte obrovskou odvalu: riskujete z nevědomosti. Když později tušíte, co všechno můžete udělat špatně a jaké to může mít následky, strach, osobní disciplína i vědomí, že přesto musíte riskovat, abyste nestagnoval, jsou zavazující a svazující. Na začátku profesního života se většinou nejedná o vědomá rozhodnutí, protože do všeho jdete jak nezkrocené zvíře. Později už s rizikem máte zkušenost, zvažujete ho a zároveň víte, že se musíte v pravý čas rozhodnout, jestli risk na sebe vezmete, nebo ne. Nejhorší v životě, jak říkal Oscar Wilde, je neriskovat. Kdo neriskuje, je už částečně mrtvý. Opačně, každá spolupráce s architektem je risk pro architektky i pro ty, kteří s nimi spolupracují. Riziko je nedílnou součástí plně prožitého života.

Lidé, věty a interiéry

Joan & David, Londýn, 1993

